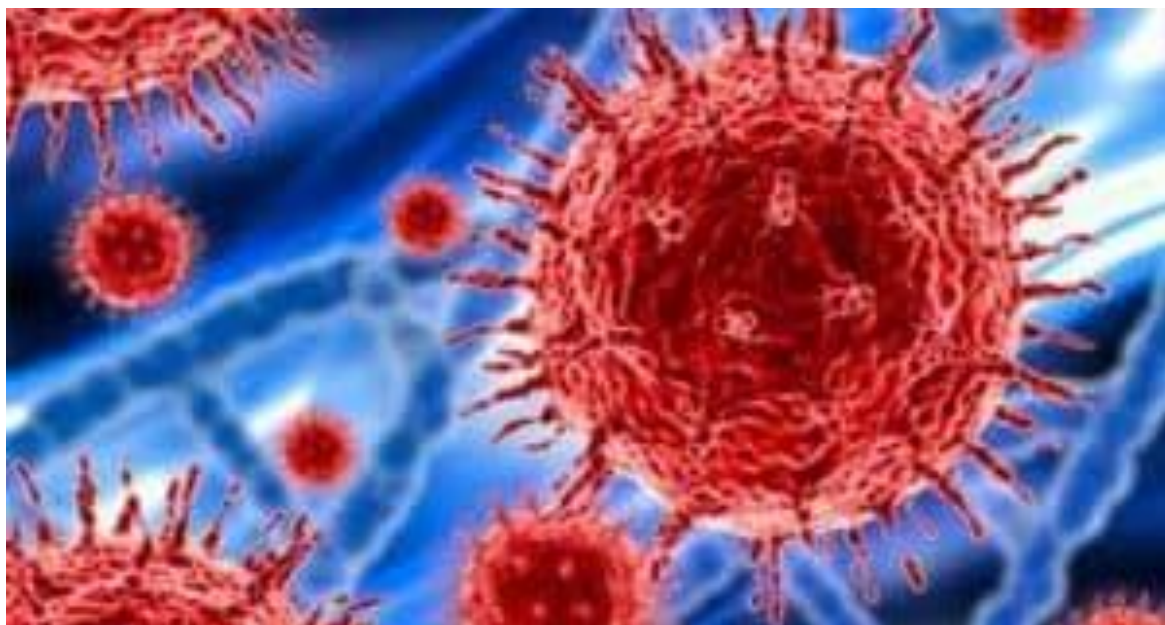

KORONANJE

1. številka

Uvodnik

Smo doma. Moramo biti doma. Pouk je »zaživel« na daljavo. Vendar pa to ni ustavilo ustvarjalnosti- nasprotno, izdelki naših učencev, ki dnevno prihajajo na naše elektronske naslove so dokaz, da smo »daleč, vendar zelo blizu«. Učiteljice Nastja, Marina in Jerneja smo zbrale nekaj prispevkov- za »prvo številko Koronanja« bodi dovolj.

Pa prijetno branje!

Šestošolci so pisali pesmi- o pomladi, o letnih časih.... in o koronavirusu.

Vitaminčki

(Žak Pirc)

Ko zunaj burja piha,
mami v hiši glasno kiha.
Jaz pa tu čepim
in ji robčke držim.
Pa pokličem 112,
ker korona virus po svetu divja.
Ampak mami se ne da,
pridno vitaminčke v sebe da,
da virus mimo naše hiše oddivja.
Pa še Lana prihiti in kihne za tri.
Da ozdravi tudi vitaminčke dobi.
In potem zdravi smo mi vsi.

MUHASTA POMLAD

(Jakob Brbre)

Pomlad je prišla,

a zunaj sneži.

Tudi to se zgodi,
naj vas nič ne skrbi.

Bo sonček prišel,

bo zemljo ogrel,

bo regrat cvetel

in jaz bom vesel.

LJUBEZEN

(Til Erhatic, 6.r)

Ljubezen ni samo ljubezen,

ampak tudi bolezen,

ki gre skozi želodec,

ki ga vodi povodec.

Med ljubeznijo je veliko zapletov,

ki jih reši veliko razpletov,
na koncu se še poročiš,

in si srečo zaželiš.

Korona snežak

(Filip Gornjak, 6.a)

Ni vsak možak pameten, kot ta snežak.

Rokav pred usta, možakarji to delajo samo za pusta, ne ta snežak.

Virus je nalezljiv ,ampak snežak je vse to z razkužilom naredil.

Snežak je ostal zdrav, namesto, da bi v karanteni ostal.

ODIDI ŽE, KORONA (Živa Vešnik, 6.r)

Zdaj ko virus je korona,
za šolo delamo od doma.
Vsak dan,ko se zbudimo,
se sami doma učimo.

Upam, da bo hitro mimo,
saj šole vsi se veselimo.
S prijatelji se družimo le prek telefona,
joj, odidi že korona!!

BOLEZEN DANAŠNJEGA ČASA

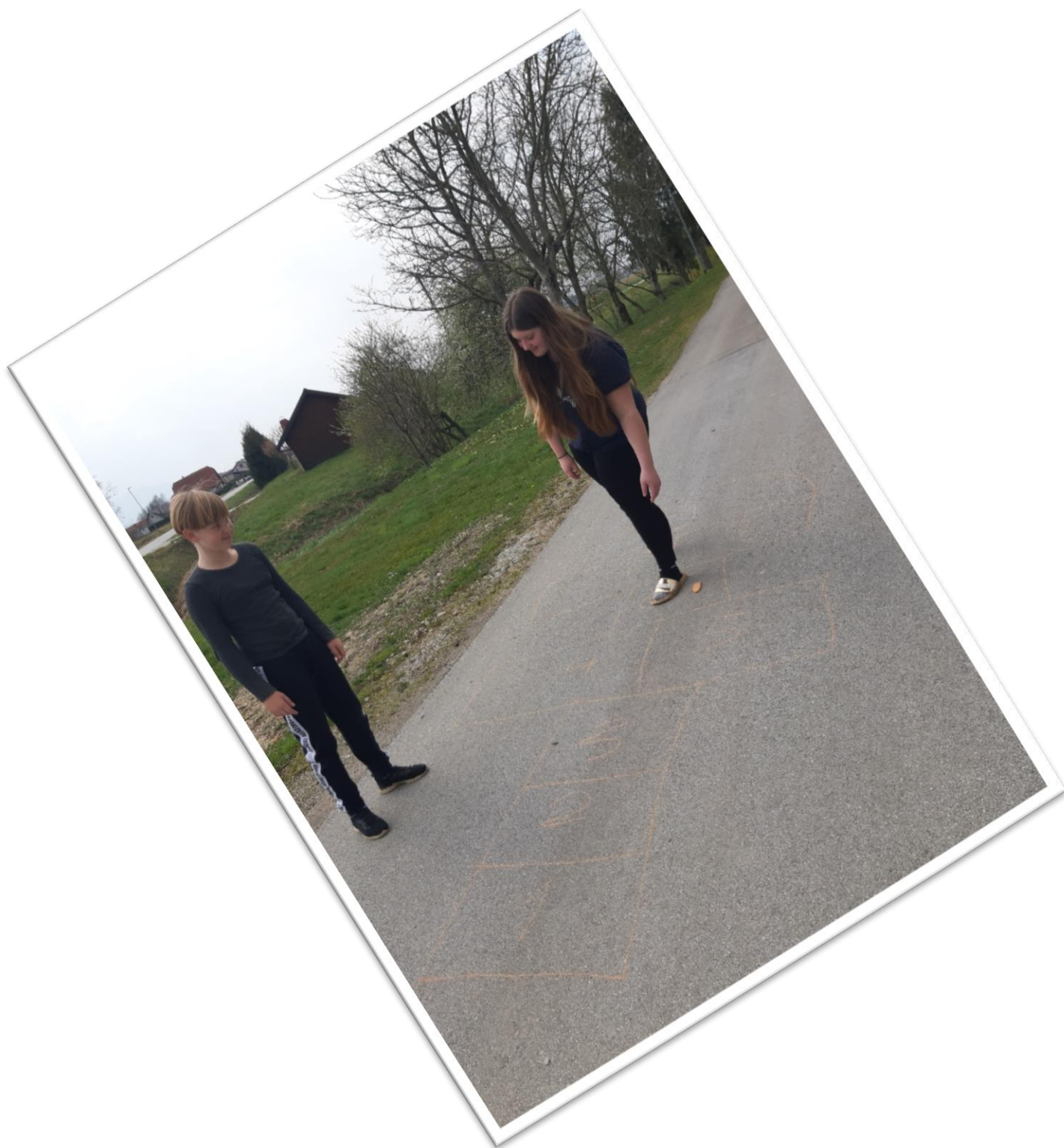
(Filip Dolenc)

Koronavirus, virus je pravi,
ki ne obstaja samo v naši glavi.
V žrelu se naseli in v njem svoje
klice pusti. Na kašelj nas sili ,
da svoje viruse razstreli.
Povzroči visoko vročino,
da se sami bolj težko ohladimo.
Z nosa nam teče in grlo nas peče.
Da pa še to ni dovolj,
se družiti ne smemo, v sobi sami jemo
pa še bolni objemati se ne smemo.
Ko pa dobrih 14 dni se zavrti,
koronavirus iz nas izpuhti.

»SKAKALI« SMO RISTANC- na domačem dvorišču seveda!

K igri smo povabili še sestre, mame, očete.

Z dedijem sem zunaj narisala velik ristanc. Ko sva ga narisala, sem poiskala ploščat kamen in ga pobarvala. Metala sva izmenično in se pri tem zelo zabavala in nasmejala. Pri metanju kamna se je dediju kamen zlomil na tri kose in sva končala z igro. Končala sva tudi zaradi tega, ker je bil dedi že utrujen. Imela sva se zelo lepo.

(Mia G. Jakolič)

Opravili smo kar nekaj intervjujev – seveda z našimi domačimi ali pa smo si pomagali s sodobno tehnologijo in naši »gosti« so bili prijatelji, sošolci. To je bila priložnost, da smo izvedeli tudi kaj o šoli, življenju nekoč. O tem smo povprašali babice in dedke, se z njimi »družili« in tudi njim polepšali dan.

Intervju z babico

Pozdravljeni, danes bom intervjuvala svojo babico, Terezijo Munda.

Čeprav živiva v isti hiši, marsičesa o tebi ne vem. Bi mi lahko povedala kaj o tvoji mladosti, česa se spomniš iz svojega otroštva?

Rodila sem se 1. 11. 1946 doma v Pongrcah, torej v domači hiši. Takrat se je večina otrok rodila doma. Povedali so mi, da je ata odšel po babico, ki je pomagala pri porodu. Bila sem zelo majhna in nebogljenka. V teh časih je bilo življenje skromno, z današnjim časom ga ne bi mogla primerjati. Bilo je po vojni in ljudem je marsičesa primanjkovalo. Tega ranega otroštva se spominjam, da nismo imeli belega kruha in da sem ga dobila na obisku le pri dveh tetah. Kljub razlagi staršev, ki so mi to hoteli dopovedati, jaz tega nisem dojela. Še težje bi to razumeli vi, sedanji otroci, ki imate vsega v izobilju.

Si bila edini otrok v družini?

Ne. Leto po mojem rojstvu se je rodil brat Stanko. Tega »bateca« sem bila zelo vesela. Bila sem skozi bolehnica. Starša pa sta hotela imeti vsaj dva otroka, zato sta se odločila za povečanje družine. Rodila sta se dvojčka Srečko in Marija. Jaz sem preživela kljub bolehnosti in tako smo ostali štirje otroci. Bili smo ljubljeni in imeli smo se lepo. O kakšni razvajanosti ni bilo govora. Življenje je bilo skromno, starši so delala na kmetiji.

Vsi otroci (Terezija, Stanko, Marija in Srečko)

Kje in kako je potekalo tvoje šolanje?

Osnovno šolo sem začela obiskovati v Cirkovcah. Sošolci smo se hitro spoprijateljili, čeprav se prej nismo poznali. Učiteljica je bila prijazna in imela nas je rada in mi njo. Kmalu je plahost minila in predvsem na poti v šolo je bilo zelo živahno. Kmalu smo svojo pot domov popestrili z obiskom kakega sošolca/sošolke in nismo prišli domov v pravem času. Po četrtem razredu sem nadaljevala šolanje na nižji gimnaziji na Ptuju. Vozili smo se z vlakom. Tudi novi sošolci so mi ostali v trajnem spominu. Nato sem obiskovala Učiteljišče, najprej tri leta na Ptuju, nato dve leti v Mariboru. Klub vsakodnevni vožnji v mesto in napornim dnevom sem se z veseljem opravljala svoje šolanje. Z novimi sošolci in prijaznimi profesorji smo doživljali lepe trenutke.

Kaj pa po šolanju?

Bila sem srečna, ko sem postala učiteljica, saj se mi je izpolnila želja iz zgodnjega otroštva. Preden sem začela hoditi v osnovno šolo, me je mimo nje s kolesom peljala sestra, ki je hodila na učiteljišče. Vprašala me je: »Kaj boš pa ti, ko boš velika?« Kot iz topa sem izstrelila: »Učiteljica.« Začela se je smejati. Ta smeh je povzročil pri meni nelagodje in nikomur več nisem omenila, kaj želim postati. Skrita želja pa se mi je vseeno uresničila.

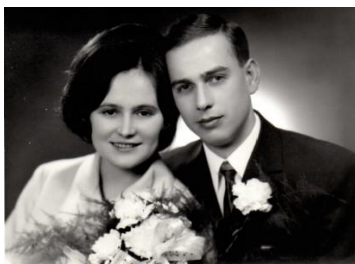
Terezija po učiteljišču

In kje si bila zaposlena?

S sošolko Marijano sva bila zelo povezani. Želeli sva tudi skupaj v službo. Želja se nama je uresničila, saj sva pristali na to, da sprejmeva delovno mesto v Halozah. To je bilo težko dostopno delovno mesto, otroci pa revni, ubogljivi in zelo prijazni. Kljub naporni poti do šole na Rodnem Vrhu mi je ta kraj in učenci ostal v lepem spominu. Po treh letih sem se poročila in imela srečo, da sem dobila službo v domačem kraju, v Cirkovcah, kjer sem ostala do upokojitve.

Kako si zaživela v domačem kraju?

V začetku sem zelo pogrešala Haloze, čeprav smo bili mlada družina. Imela sem veliko srečo, da sem imela družino in taščo. Vsi so mi pomagali, saj sem s svojo novo ustvarjeno družino živela doma. Z možem Milanom sva dobila sina Matjaža in po štirih letih hčerko Milanko. Oba sva veliko delala zraven službe tudi v krajevni skupnosti. Pomoč je bila nujno potrebna.

Terezija in Milan

Matjaž in

Milanka

Kdaj si se preselila v sedanji dom?

Hitro po poroki smo začeli v bližini graditi dom. Ker smo mi pomagali drugim ljudem, so tudi nam pomagali dobri ljudje. 1971 smo se preselili v novi dom. Takrat smo si privoščili tudi kakšen dopust. A vse lepo mine. Naši najbližji so se začeli poslavljati. Izgubili smo starše, a začeli so prihajati novi člani družine. Otroci pa so vedno največje veselje. In tu si tudi ti.

In kako živiš danes?

Danes zaradi bolezni zmorem bolj malo. Ker storim bolj malo, se počutim nepomembna, tako zdaj razumem stare ljudi. Ne zmoreš opraviti tega, kar bi rad. V veselje so mi obiski otrok in vnukic Barbare, Leje in Kim.

Leja, Kim, Milan, Terezija

Barbara

Kako gledaš na sedanjo dogajanje glede virusa, ki se širi in drugih naravnih nesreč?

Zaradi vsega hudega, kar se je dogajalo komer koli in kdaj koli, sem bila vedno v skrbeh. Tudi sedaj sem v skrbeh za bližnje in vse ljudi. Upam, da se bo srečno končalo, čeprav ljudje ne znamo poskrbeti sami zase, kakor je prav.

Hvala, da si sodelovala v tem intervjuju. O tebi sem izvedela veliko novega. (Fotografije so iz družinskega arhiva)

Leja Munda, 8. razred

TUDI PRODAJALCEM V TEH ČASIH NI LAHKO

Intervju poteka z mojo mamo, ki je še nedavno delala kot prodajalka. Odgovorila bo na nekaj vprašanj o tem poklicu.

KAJ DELAVEC V PRODAJALNI OBIČAJNO DELA?

Delo prodajalca je zelo raznoliko: prevzemi blaga, polnjenje polic, označevanje s cenami, izločevanje blaga, ki mu je potekel rok uporabe. Ukvarja se tudi z reklamacijami, ureja dokumente. Naloga prodajalca je tudi preprečevanje tatvin, delo na blagajni in še marsikaj bi lahko naštel.

KJE VSE LAHKO DELA PRODAJALEC? ZANIMAJO ME PREDVSEM RAZLIČNA PODROČJA.

Delo se večinoma opravlja v prodajalnah, kioskih, diskontih, nakupovalnih centrih. Prodaja stvari je odvisna od področja: prodaja živil, kozmetike, gradbeni material, nakit, pohištvo, oblačila in obutev ...

OBSTAJAJO KAKŠNI PRIPOMOČKI PRI VAŠEM DELU?

Seveda je dosti stvari, s katerimi si si primoran pomagati. To so računalniki, stojala, lestve, transportna sredstva. Načeloma so pripomočki odvisni od dela, ki ga moraš opraviti.

KATERE SO POSEBNE NALOGE PRODAJALCA?

Prav posebnih nalog ni. V vseh prodajalnah je načelo, da naj bi kupec imel vedno prav in temu primerno se ravna vsak prodajalec. Ugotavlja kupčeve želje in mu svetuje pri nakupu.

KAJ PA PSIHIČNA IN FIZIČNA SPOSOBNOST?

Najprej so pomembne vljudnost, prijaznost in iznajdljivost.

Definitivno pa tudi prodajalec dviguje, prenaša težja bremena in je potrebna fizična sposobnost.

KAKŠNE LASTNOSTI NAJ BI IMEL DOBER PRODAJALEC?

Prodajalci smo komunikativni, ustrezljivi, vljudni, spoštljivi in seveda pošteni.

KAKŠNE SO PA RAZMERE ZA DELO?

Večinoma se dela v zaprtih prostorih, ko se prevzema blago si včasih zunaj. Rahel mraz v hladilnicah s sadjem in zelenjavo, kot tudi v hladilnici z mlečnimi izdelki. Delo poteka stoje, kar pomeni, da si vedno na nogah. Delo poteka v izmenah.

IMA POKLIC PRODAJALCA TUDI KAKŠNE NEVARNOSTI?

Seveda je potrebno biti pri vsakem delu previden. Pri skladiščenju blaga, na lestvi, pri rezanju v delikatesi – noži, mesoreznice, zato se upoštevajo navodila o varnem delu. Prodajalci dnevno srečajo ogromno ljudi, zato so tudi izpostavljeni tveganju drugih okužb, ki jih stranke lahko prinesejo v prodajalno.

ZA KONEC ŠE TVOJ POGLED NA TO KRIZNO SITUACIJO IN PRODAJALKE

Zelo sočustvujem z VSEMI v tem obdobju virusa. Ne znam si predstavljati, kako se počutijo. Prijetno že ne. Upam le na najboljše.

Hvala za čas, ki si si ga vzela zame.

ALEKS MOHORKO, 8. razred

Pot do poklica vzgojiteljice

Danes vam bom predstavila svojo mamo Majo Kancler, ki je po poklicu diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok.

Si že v osnovni šoli vedela, da boš vzgojiteljica?

Ne, želela sem postati modna oblikovalka, vendar je bila takrat šola za oblikovalce le v Ljubljani.

Kateri je bil tvoj najljubši predmet v šoli?

Zgodovina in zemljepis, sanjarila sem, da bom nekoč potovala po državah, o katerih smo se učili. A temu sedaj ni tako. Učila nas je učiteljica Metka, ki je bila hkrati tudi mama moja najboljša prijateljica Nine.

Katero srednjo šolo si obiskovala?

Najprej sem zaključila Srednjo tekstilno šolo v Mariboru. Po srednji šoli sem se zaposlila. Po šestih letih naporenega dvoizmenskega dela sem se prekvalificirala v poklic vzgojiteljica predšolskih otrok. Ta izobrazba pa mi je dala možnost, da sem se vpisala na Pedagoško fakulteto Maribor. Ob delu in skrbi za majhnega otroka sem v treh letih diplomirala in si pridobila naziv diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok.

Zakaj si se odločila za poklic vzgojiteljice?

Prejšnji poklic me ni osrečeval, v službo sem hodila »z muko«. A kaj, ko sem službo potrebovala. Ko sem postala mama, sem spoznala, da so otroci naše največje bogastvo.

Kaj mora po tvojem mnenju imeti dobra vzgojiteljica?

Predvsem empatijo, zmožnost vživljanja v otroka, zaznavanje njihovih čustev, občutiti njegove strahove ...

Katera starost otrok ti je najljubša?

Vsaka starost otrok ima svoje čare in značilnosti. 1-letniki so ljubki, sladki, a potrebujejo veliko nege, pomoč pri hranjenju, grizejo se, cvilijo, ker še ne znajo govoriti. Malce večji se navajajo na straniščne navade, so zelo trmasti, želijo biti veliki in vse narediti sami. Z večjimi, predšolskimi otroki se da veliko ustvarjati, so samostojni, kažejo zanimanje za črke, glasove, pripravljajo se na šolo.

Kje si zdaj zaposlena?

Sedaj sem zaposlena na OŠ Rače v enoti Vrtca Rače na delovnem mestu vzgojiteljica. S pomočnico skrbiva za 24 otrok, stari 5–6 let.

Kolikšne so zaposlitvene možnosti mladih vzgojiteljic?

Zgolj s srednjo šolo je bolj težko dobiti službo. Po končanem izobraževanju je potrebno narediti še pripravništvo, ki se zaključi z obveznim strokovnim izpitom. Dandanes do strokovnega izpita pridejo zgolj mladi do 29. leta preko Prve zaposlitve, ki jo financira ministrstvo. Šele z diplomom in opravljenim strokovnim izpitom imaš možnost za zaposlitev. V večjih vrtcih, npr. Slovenska Bistrica, mariborski vrtci dela veliko dipl. vzgojiteljic na delovnem mestu pomočnice vzgojiteljice. Ko se enkrat zaposliš, ni strahu, da bi se »podjetje zaprlo«, saj je potreba po vključevanju otrok v predšolsko vzgojo vedno večja. Slovenski vrtci spadamo med najkvalitetnejše v Evropi, imamo 82 % otrok vključenih v vrtce na ravni države, predšolskih celo 93,5 %. Vsako leto veliko otrok ostane pred vrati vrtca, saj zanje ni prostora, drugače bi bile številke še večje.

Kaj počneš v prostem času?

Rada sem na vrtu, skrbim za okolico hiše, rada se peljem s kolesom ali osvojim kakšen hrib, goro ...

Hvala, ker si si vzela čas in mi zanimivo odgovorila na zastavljena vprašanja.

Klara Pivec, 8. razred

INTERVJU S SOŠOLCEM

Simon Kotnik je učenec Osnovne šole Cirkovce. Doma ima veliko kmetijo, kjer pridno dela. V šoli pa nekoliko manj. Zelo rad vozi traktorje.

1. Simon, povej nam kaj o sebi.

Obiskujem osnovno šolo Cirkovce, osmi razred. Živim v Šikolah 30, doma imamo kmetijo. Po končani osnovni šoli bom šolanje nadaljeval na Biotehniški šoli Ptuj. Po srednji šoli pa bom doma prevzel kmetijo.

2. Zakaj imaš raje delo doma kot v šoli?

Zato, ker me delo doma bolj veseli.

3. Zakaj tako rad voziš traktorje?

Že od malih nog se z njimi rad vozim, vedno mi je bila želja, da bi jih sam vozil.

4. Katera je tvoja najljubša jed?

Težko se odločim, če pa bi moral izbirati, bi izbral med domačo pico in tortelini.

5. Katera je tvoja najljubša glasba?

Liam payne- stack it up

6. Kaj najraje počneš v prostem času?

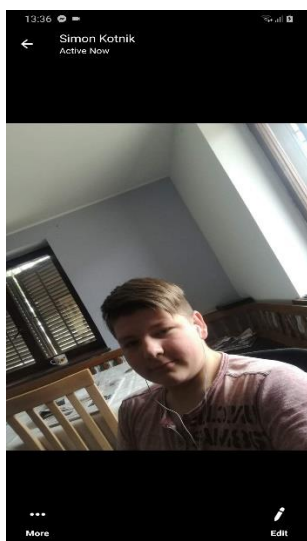
V prostem času rad gledam youtube, grem s psom na sprehod ali pa spim.

7. Prej si omenil, da greš rad na sprehod s psom, povej nam nekaj o njem.

Imam psičko, je čistokrvna nemška ovčarka po imenu Lori, 1. maja bo stara 1 leto.

8. Imaš slučajno kakšno posebno igračo, na katero si čustveno navezan?

Imam kar nekaj igrač, samo nisem na nobeno tako zelo navezan.

Klemen Gril, 8. raz

Tudi angleščine nismo pozabili. Opisali smo svoje delovnike, ki so sedaj, v času koronavirusa, drugačni kot sicer.

MY DAY

My day at this situation with coronavirus goes like this:

I normally get up at 7.30 am and get dressed. Then I have my breakfast and go to work for school. By noon I have free time, then I have lunch and after lunch I finish my school work and I go for a walk with my dog. After a walk I'm usually on the phone and watch series *The good doctor*. After I finish watching the series I go work out. Then play games with my family. Usually at 6 pm I have dinner. And then I talk to my friends, of course, we also talk during the day. At 8 pm I watch TV. Then I take a shower and go to bed. I'm on the phone for a while then I go to sleep.

This is my day.

About coronavirus I think that some people do not take this situation seriously. You shouldn't stick together and hang around with other people that aren't your close family. That is the least you can do. If we all obey the rules, this would maybe end already. And there wouldn't be so much sick people. One death is already a lot. I hope that this will be resolved soon and the number of infected people will be kept to a minimum.

Just like everyone says STAY HOME.

Ema Hren, 8. razred

MY DAY

My name is Eva and I am going to tell you about my day in »quarantine«.

I usually wake up at 9:00 a.m., check my phone and then go to the kitchen. For breakfast I usually eat cereals or eggs with bread. Then I get dressed and brush my teeth. I wash my face too and afterwards I do my school work.

First, I turn on my computer and look for all the assignments I have to do, then I make a plan. When I finish my school work, we have lunch. After lunch, I always go for a walk, at least an hour, with my dog.

When I get home I sometimes listen to music, watch a movie or a TV show. Sometimes I go outside and train with my baton.

In the evening I spend time with my family. We play cards or just talk. After taking a shower I go to bed. Usually I read a book or watch TV shows. This is how my day looks like in quarantine. I really hope the quarantine end soon.

Eva Mlaker Sambolec, 8. a

MY DAY

Hello, my name is Leja Gorjup and I am going to present you, how my day at home usually works in quarantine.

My day starts at about 9:00 a.m. when I usually wake up. I check my phone, then I get dressed, brush my teeth and brush my hair. I often make and eat breakfast with my sister, because my mum is usually at work and my dad is outside working. After I eat my breakfast I clean the dishes. At about 10:30 a.m. I do my school work. When I finish my school work, I go to my grandmother and eat lunch with her, my grandfather, uncle, aunt, two sisters and my two cousins (they are my neighbours).

After lunch I go outside and play with my cousins. Sometimes we play videogames on my laptop, jump on the trampoline, dance or play Wii games. If I have more school work I continue doing it, until I finish.

In the evening I usually play board games with my family. At 9:00 p.m. we eat dinner. After dinner I watch my favourite TV show the "Good doctor". At about 11:00 p.m. I take a shower, brush my teeth and go to bed. I check my phone and go to sleep at about 11:00 p.m.

Leja Gorjup, 8.a

Opisali smo svoje najljubše športe, se z mislimi preselili na igrišča, na treninge, na tekmovanja. Ampak - ostali smo doma- da bomo potem lahko spet počeli vse tisto, kar nas veseli.

BADMINTON

Badminton je šport, pri katerem igralec skuša žogico udariti preko mreže v nasprotnikovo polje. Igra se lahko tudi v dvojicah.

Badminton zahteva hitrost, reflekse in vzdržljivost, saj je zelo eksploziven. Pri igri potrebuješ hitre reflekse in prepoznavanje nasprotnikovih potez. Je primeren za igralce vseh starosti in sposobnosti.

Lopar je dolg 66cm, premer žogice je 2,6-2,8 cm in teža žogice je 4,7-5,5 g. V njo so zataknjena peresa, ki so dolga 7cm. Mreža je visoka 1,55 m, igrišče je dolgo 13,40m.

Tekmovalec, ki želi zmagati na visokih tekmovalnih nivojih, za to ne potrebuje le izjemnih telesnih sposobnosti, ampak mora vsaj v tolikšni meri imeti tudi ustrezne psihološke in karakterne značilnosti.

Od leta 1992 je badminton tudi olimpijska disciplina.

(Žiga Frangež. 6. razred)

SMUČARSKI SKOKI

Sem Jakob Brbre in predstavil bom smučarske skoke. To je moj najljubši šport, ker občudujem skakalce in njihov pogum.

Smučarski skoki so nordijska športna smučarska panoga. So zimski šport, ki se izvaja na snežni podlagi, možni pa so tudi skoki poleti na plastiki. Smučarski skakalec se spusti po zaletišču skakalnice in skuša leteti čim dlje. Sodeluje lahko več tekmovalcev (več kot 50 skakalcev). Skakalci tekmujejo kot posamezniki, včasih pa kot skupina za svojo državo. Trenira jih glavni trener, ki je njihov vodja, pomagajo mu še ostali trenerji.

Za skakanje skakalec potrebuje, smučarski dres, čelado, očala, rokavice, smučarske čevlje in smuči.

Igra poteka na smučarski skakalnici. Skakalci se nanjo povzpnejo peš ali z dvigalom. Pred začetkom tekme so kvalifikacije v skokih. V kvalifikacijah sodelujejo vsi skakalci. Kvalifikacije so en dan pred tekmo. Ko skočijo, se v prvo tekmovalno serijo uvrsti prvih 50 skakalcev. Ko skoči vseh 50 skakalcev v finalno serijo napredujejo tisti, ki se uvrstijo do 30 mesta. V finalni seriji skakalci skačejo od zadnjega mesta proti prvemu. Skakalce ocenjuje komisija. Člani komisije so iz različnih držav ocenjujejo slog skoka, dolžino skoka in pristanek (telemark). Zmaga tisti igralec ki doseže največ točk. Ni nujno da je to najdaljši skok.

Svetovni rekord je 253,5 metrov, dosegel ga je Stefan Kraft.

Naš najboljši skakalec je Peter Prevc, skočil je 250 metrov, ima 15 zmag, 22-krat je bil na stopničkih in ima najvišje število točk v skupnem seštevku (2303).

Tudi v Sloveniji imamo letalnico – Planica.

Viri:

https://sl.wikipedia.org/wiki/Smučarski_skoki

https://sl.wikipedia.org/wiki/Peter_Prevc

(Jakob Brbre, 6. razred)

TWIRLING

Dober dan, moje ime je Neli in danes vam bom predstavila šport twirling. Za ta šport sem se odločila, ker ga treniram in mi je v užitek.

Twirling je šport, ki vključuje gimnastiko, ples in delo s palico. Je primeren za dekleta in fante. Izvaja se v telovadnici z višjim stropom. Za ta šport rabimo twirling palico, športna opremo in posebne copate. Palica je kovinska z dvema različnima gumijastima čepoma na vsaki strani. Pri tem športu imamo več različnih tekmovanj (kvalifikacije, državno prvenstvo, odprto prvenstvo, evropsko prvenstvo in še različni turnirji). Za dober uspeh moreš biti vztrajen, saj je pri tem športu veliko različnih poškodb. Na tekmah imamo tudi različne kategorije (od najmlajših do najstarejših, še ti pa so razvrščeni po težavnosti) zmagovalec pa je tisti, ki svoj program odpleše brez napak, točkuje se tudi umetniški vtis. Nagrado dobijo prvi trije (medalje in priznanje), druga pa samo priznanje. Plešejo lahko posamezno, v parih in tudi celo v skupini, kjer je lahko več kot pet do osem tekmovalcev. Na državnem prvenstvu se razglasi najtwirling športnik leta (najboljši dosežek).

Treniram že šesto leto in moji uspehi so odlični (najtwirling športnica leta, državna prvakinja v svoji kategoriji in v deseterici na evropskem prvenstvu).

(Neli Žunko, 6. razred)

NAMIZNI TENIS

Pozdravljeni, moje ime je Til Erhatič in danes vam bom predstavil svoj najljubši šport- namizni tenis. Za namizni tenis sem se odločil zato, ker ga treniram že štiri leta.

Namizni tenis se igra v telovadnici, lahko pa tudi zunaj. Če igramo zunaj, moramo paziti, da takrat ne piha veter, saj nam žogico hitro odpihne. Ta šport lahko igrajo igralci različnih starosti-upokojenci in tudi ljudje, ki so na vozičku. Namizni tenis lahko igramo ena na ena (igramo mi in nasprotnik), dvojice (jaz in oseba istega spola proti nasprotnikoma), mešane dvojice (fantje in dekleta proti nasprotnikoma) ter ekipno. Igro vodi sodnik, ki obrača semafor tistemu, ki dobi točko. Za igro potrebujemo lopar, žogico, bidon v katerem imamo tekočino za piti ter brisačko za brisanje pota.

Igra poteka tako, da igralca prideta za mizo, se pozdravita, se predstavita ter pozdravita sodnika. Nato sledi kratko ogrevanje in žreb za servis. Vsak od igralcev ima po dve servi. Tisti igralec, ki prvi doseže enajst točk, dobi prvi niz. Tisti igralec, ki prvi doseže tri dobljene nize, je zmagovalec tekme.

Zanimivost je, da tekmovanja potekajo po vsem svetu. Večina ljudi misli, da je namizni tenis zelo malo kondicijsko obremenjen šport, vendar potrebuje veliko kondicije in mirnih živcev, da lahko tekmo zdržiš.

(Til Erhatič, 6. razred)

ODBOJKA

Sem Žak Pirc in pisal bom o odbojki, ker je to moj najljubši šport.

Odbojka se igra v telovadnici in zunaj na mivki. Igrajo jo igralci, pri mali odbojki so v eni ekipi 4 igralci in 2 menjavi, pri veliki odbojki pa v eni ekipi 6 igralcev in 2 menjavi. Igro vodi sodnik, tako da jo opazuje in če igralec naredi napako(npr. igralec se dotakne mreže). Pri igri potrebujemo:

- odbojgarsko žogo,
- mrežo.

Odbojka se igra tako da, ena ekipa servira, druga pa sprejme. Ekipa si lahko žogo podaja, tako da en igralec sprejme, drugi žogo nastavi in tretji jo vrže preko mrež. Odbojka se igra na točke, točka pa se dobi, ko žoga pade na polje ene od ekip. Igra se konča, ko ena ekipa dobi 2/3 sete. Set pa se igra na 24 točk. Zmaga tista ekipa, ki je dobila 2/3 sete

(Žak Pirc, 6.razred)

Bmx

Ime mi je Miha in danes vam bom predstavil Bmx. Za ta šport sem se odločil, ker ga treniram že 6 let in ker sem štirikratni državni prvak in enkratni evropski prvak. Bmx lahko trenirajo fantje in dekleta ampak vsak zase. Bmx se vozi po določeni progi, na startni »rampi« je 8 tekmovalcev. Prvi štirje gredo naprej do finala. V finale jih pride osem.

Potrebuješ zaščito za telo, kolenske ščitnike, čelado in seveda kolo, ki je za ta šport posebno.

(Miha Čeh, 6. razred)

Kolesarjenje

Moje ime je Žiga Žnidar. Danes vam bom predstavil zelo zanimiv, naporen in nevaren šport. To je kolesarjenje. Sam sem ga treniral nekaj mesecev. Moj brat Žan pa kar pet let.

Kolesariti je najbolje začeti v petem razredu, ko si star 10 let. Najprej spremljaš samo treninge in treniraš s svojo skupino. Če si priden in deloven, začneš hoditi na kolesarske dirke.

Osnovno opremo sestavljajo kolo, ki se mu reče »specijalka«, potem čevlji za posebna pedala. Tem čevljem se reče šprintarce. Obvezna je čelada. V klubu, kjer treniraš, dobiš dres - -poletni ali zimski, rokavice, bidon za vodo ter različne pripomočke. Kolo prilagodijo tvoji višini.

Če želiš biti uspešen na tekmovanjih, moraš veliko trenirati. Mi smo imeli treninge trikrat tedensko. Treningi so v vsakem vremenu in vsakem letnem času. Poleti zunaj, pozimi na klubu ali telovadnici.

Tekmovanja so razdeljena po skupinah. Prva skupina so dečki C, druga dečki B, tretja dečki A, potem so mlajši mladinci in na koncu starejši mladinci. Tekmovanja so domača, regijska, evropska ter svetovno najbolj znano TOUR DE FRANCE. Pred vsako dirko pregledajo vsako kolo posebej. Ko je pregledano, se tekmovalec postavi na svoje že vnaprej določeno mesto. Ob znaku signalne pištole se kolesarji podajo na dirko, ki je določena glede na kategorijo, v katero spadaš.

Hitrost pri kolesarjih je kar velika. Se pa razlikuje po vsakem posebej. Moj brat je dosegel svojo najvišjo hitrost 77 km/h. Najboljši pa dosežejo še več.

Zmagovalec mora zmeraj, preden zapelje čez ciljno črto, dvigniti obe roki v zrak. Vsak nastop na dirki se točkuje - boljši kot si, več točk dobiš. Te se seštevajo in na koncu se uvrstiš na lestvico. Moj brat je tako postal državni podprvak. Tekmoval pa je tudi na Evropskem tekmovanju v Nemčiji - bil je v državni reprezentanci, kjer so osvojili prvo in tretje mesto.

Napisano po pogovoru z mojim bratom Žanom Žnidarjem.

Žiga Žnidar, 6. razred

Naj bo tako, kot je raznolika, barvita, naša prva številka
Koronanja, tudi vaša pomlad.

Ostanite doma in ostanite zdravi.